

265

Chwała Tobie, chwała Panie

75, 156, 269

1. Chwa-ła To-bie, chwa-ła, Pa - nie! Przyszedł już Kró - les - twa czas.

Już nas cze - ka zmar - twych - wsta - nie, chwa - łą przy - o - zdo - bisz nas.

Wnet już znikną groż - ne chmury, świta nam rados - ny dzień.
Wnet już znik - ną groż - ne chmury, świ - ta nam ra - dos - ny dzień.

Chwa - łą Króla wzniosłe chó - ry, sła - wiać wśród a - niel - skich pień.

1. Chwała Tobie, chwała, Panie! Przyszedł już Królestwa czas.
Już nas czeka zmartwychwstanie, chwałą przyozdobisz nas.
Wnet już znikną groźne chmury, świta nam radosny dzień.
Chwałą Króla wzniosłe chóry, sławiąc wśród anielskich pień.
2. Co za szczęście niepojęte! O, jak hojna Twoja dłoń!
Tysiąclecie rozpoczęte ześle blask na ziemską błoń.
Dziś proroctwa się spełniły, już się spełnia Boski plan.
Chwalmy Pana z całej siły, bo On miłościwy Pan.
3. Przyszła chwila nam radosna, Chrystus swój zajmuje tron.
Wnet nastanie wieczna wiosna, spłynie łaska z górnych stron,
a wraz z Panem Kościół Boży zacznie swój nad światem sąd,
sprawiedliwy rząd założy i podźwignie ziemski ład.